

דעתן ויתן לך ולאר לחכה

הוא אומר

כסו

(א) ואל תענה לו

מתני' בנ' במרחשון שואלין את הגשמים רבן גמליאל אומר יבשבעה בו פז ויום אחר הוצג כרי שניע אחרון שבישראל לנדר פרת: וכן יאיר אלעזר הלכה כרבן גמליאל תניא רגניה אומר יבנועה עד ששים בתקופת אפר רב הונא בר חיאי אמר שמואל הלכה כרנגיה

(ב) ואל תענה לו

(א) ואל תענה לו

(ב) ואל תענה לו

(ג) ואל תענה לו

(ד) ואל תענה לו

(ה) ואל תענה לו

אל תענה לו

קיו דיני ברכת השנים, וכו' ה' סעיפים:

א *ברכת (א) [6] (א) השנים צריך לומר בה בימות הגשמים ו'תן טל ומטרי'. ומתחילין לשאל למטר בחוצה לארץ (ב) *בתפלת ערבית (ג) של יום (ד) ששים אחר תקופת תשירי (ויום התקופה הוא בכלל (ד) הששים, הגה"מ פ"ב). (ד) [7] (ה) ובראשית ישראל מתחילין לשאל (ו) מליל ז' במרחשון. (ז) ושואלין *עד תפלת המנחה של ערב יום-טוב הראשון של פסח, ומשם ואילך פוסקין מלשאל: ב *יחידים הצריכים למטר בימות החמה (ח) אין שואלין אותו בברכת השנים אלא (ט) ב'שומע תפלה'. ואפילו עיר גדולה כניגונה או ארץ אחת בלה, כמו ספרד בכללה או אשכנז בכללה, כיוחידים דמו, ב'שומע

(ג) ואל תענה לו

(ה) ובראשית ישראל

וכו'. לפי ששם צריך לגשמים⁴, לפי שצופה הוא מקל הארצות, מה שאין פן בגולה, ואנו בכל חוצה לארץ בטר בני גולה דבכל ארצנו. פן ארץ ישראל בחוצה לארץ או להפק, אם דעתו בתוך שנה לחור, שואל כמקומו⁵, ואם דעתו אחר שנה, שואל כמקום שהוא שם אף-על-פי שיש לו אשה וקנים בביתו, פן פתב הפרי תדש ויחביאו הפרי מגדים. ובספר ברייתא⁶ ויטעם ב'שם פמה גדולים לדעת מהר"ז גוטה ומתרי מולכו, וצריך לעין בתשובת דבר-שמאל ובספר יד-אהרן⁷, פי שם מקודם: (ו) מליל ז' וכו'. משמע דהם מגרי דוקא באין דעתו לחור⁸, וצריך לעין בתשובת דבר-שמאל ובספר יד-אהרן⁹, פי שם מקודם: (ז) מליל ז' וכו'. ובספר ברייתא¹⁰, ובספר זכר לאברהם מצדד שלא לחור בדיעבד, וכדעת הלכות קטנות חלק א סימן עג, וקמו בהנדרה, עין שם¹¹, אבל מדברי פמה אחרונים שראיהי לא משמע פן: (ז) ושואלין עד וכו'. פלומי, ועד בכלל, ואין חלוק בפסיקה בין ארץ ישראל לחוצה לארץ: ב (ח) אין שואלין אותו. ואף דאיתא לקמן בסימן קיט דאם היה צריך לפרנסה אומרה בברכת השנים, שאני פרנסה שהוא דבר הצריך לכל ואין בו הוצק לשום אדם, (ג) אבל מטר יש בו הוצק לשאר ארצות: 11

(ג) ואל תענה לו

ד ואנו בני חור' כתר בני ככל גרנין, כמו ככל הדינים. ואף ע"ג דלכאורה אין זה ענין לדינים, וכבר כתב הרמב"ם בפירוש המשנה בתענית שם (פ"ב מ"ג) דהדבר תלוי במדינות בהזמן שצריכין למטר, וא"כ ברוב מדינות אייראפא שזורעין אחר הפסח היה לנו לומר טל ומטר בקיץ והרי בחורף אין אנו צריכים למטר כלל, וכבר האריך הרא"ש בתשובה בזה (ט"ו ס"י), ולא דמי ליחידים הצריכים למטר שאומרים בשומע תפלה כמו שיתבאר, דלאו יחידים אנו אלא מדינות גדולות,

מ"מ כתב הרא"ש בעצמו שלא נתקבלו דבריו כלל, ע"ש, וכאילו יצא בת קול לעשות כבני ככל. וכן מבואר מדברי הרמב"ם בחיבורו בפרק ב' (ט"ו-ט"ז) שלא כתב כמו שכתב בפירוש המשנה ע"ש, וכך סתמו רבותינו בעלי השו"ע (סעיפים 6 - 5) וכן הלכה, וכל המפקפק בזה ראוי לעונש. ועד מתי שואלין, עד ערב יו"ט הראשון של פסח, ומשם ואילך פוסקין מלשאל ועין מג"א סק"נ: